

Uutiset

Kannabis- viljelystä vihjeitä poliisille viikoittain

ESS

Huumekasvien viljely on yhä hyvin yleistä. Hämeen poliisin mukaan merkit eivät viittaa siihen, että kasvatusta olisi vähenemässä.

Viimeaikaisten uutisten perusteella voisi kuvitella, että huumerekollisuus olisi keskittymässä koviin aineisiin. Poliisin omat sekä kansalaisten havainnot kertovat muuta.

– Kasvattamoista tulee vihjeitä viikoittain, sanoo ylikomisario **Jouni Takala**. Vihjeen voi antaa joko puhelimitse tai sähköpostitse.

Kasvattamoitten jäljille poliisi pääsee myös jokapäiväisessä työssään ottaessaan kiinni henkilöitä huumerattiepäilyn tai etsintäkuulutuksen perusteella ja tehdessään kotietsinnän.

Kansalaisilta tulevat vihjeet ovat Takalan mukaan hyvin harvoin aiheettomia. Ilmoitus tehdään tavallisesti siinä vaiheessa, kun porraskäytävään tunkevaa poltettua kannabiksen imeliä hajua tai huumeusnossa ramppeavia asiakkaita ei yksinkertaisesti enää siedetä.

Kotikasvattamoissa on yleensä 4–8 kasvia. Sitä suuremmat kasvattamot vaativat jo erityisen tilan. Suurimmissa Hämeen poliisin paljastamissa kasvattamoissa on ollut toistatonta kasvia.

Kansalaisilta tulevat vihjeet ovat hyvin harvoin aiheettomia.

Yhdessä tapauksessa oikeus tuomitsi huumeitten kasvatusta varten hankitun kiinteistön menetetyksi valtiolle.

Viime kesäkuussa poliisi pani lopun yhdelle usean kymmenen kasvin kasvattamolle Holollassa. Tekijä oli vuokrannut tarkoitusta varten vanhan omakotitalon. Miestä vastaan on nostettu syyte muun muassa törkeästä huumausainerikoksesta. Juttu käsiteltäneen oikeudessa kesään mennessä.

Huumausainerikos on törkeä, kun kasveja on saatavissa tuhat grammaa marihuanaa. Rikosylikomisario **Päivi Suokas** huomauttaa, että huumausaineen määrä ei ole aina laskettavissa yksittäisten kasvien lukumäärän perusteella, sillä markkinoilla on tarjolla kooltaan erilaisia lajikkeita.

Lisäksi rikollista kasvatustointaintaa harjoittavalla on samat riskit kuin muillakin viljelijöillä: sato voi tuhoutua, viivan alle jää vain pitkä miinus.

Lahden jalo- ja korukiviharrastajien puheenjohtajan Hannu Kauppinen mukaan kiviharrastuksessa parasta on löytämisen riemu ja käsillä tekemisen ilo.

Kivikerhot kaipaavat nuoria harrastajia

Messut: Paikallisten kiviharrastajien vuoden kohokohta jatkuu sunnuntaina.

Lahti
Erno Laiši

– Kiviharrastus ukkoutuu ja akkautuu, sanoo lipunmyyjä ja harmittelee turhan vähäistä kävijämäärää Jokimaan ravikeskuksen katsomorakennuksen ala-aulassa.

Käynnissä on jalo- ja korukivimessujen ensimmäinen päivä. Messuviikonloppu on paikallisen kivikerhon, Lahden jalo- ja korukiviharrastajien vuoden päätapahtuma.

Lauantaina lippuja myytiin noin 500 – se on ”tosi vähän”, kuten lipunmyyjä asian kaunistelematta ilmaisee. Parhaina messuvuosina lauantaista on myyty yli 2000 lippua, hän kertoo.

Yhdistyksen puheenjohtaja **Hannu Kauppinen** myöntää, että harrastajat ovat pääasiassa varttuneempaa väkeä.

– Nuoria olisi syytä saada jollain keinolla houkuteltua mukaan. Olemme pohtineet kesäleirin pitämistä, mutta se on vielä suunnitelma-asteella. Jatkajia pitäisi saada. Eivät minun ikäiseni jaksa jatkaa loputtomiin.

Kauppinen oma esimerkki antaa uskoa kiviharrastuksen jatku-

miselle. Hän innostui kiviharrastuksesta vasta keski-ikässä. ”Vakavampaa” harrastamista on takana kymmenisen vuotta. Eläkkeellä puunjalostusteollisuudesta oleva Kauppinen on toiminut vuoden yhdistyksen puheenjohtajana.

– Jäseniä meillä on noin sata, aktiivista väkeä tietysti vähemmän.

Yhdistyksen vuoden kohokohta on kymmenisen kertaa järjestetyt messut. Arvioiden mukaan Jokimaalla maaliskuisin järjestettävät messut ovat Suomen suurin harrastajatapahtuma.

Päätettävä ei ole messujen järjestäminen, vaan harrastusmahdollisuuksien ylläpitäminen. Yhdistyksen tehtävä on yksinkertainen: koota kiven ja mineraalien keräilystä, tutkimisesta ja hionnasta kiinnostuneet ihmiset yhteen. Kauppinen johtama kerho järjestää muun muassa kursseja, joilla neuvotaan kiven työstämistä korusiksi ja koriste-esineiksi.

Kauppinen mielestä kiviharrastuksen parhaita puolia ovat ”löytämisen riemu ja käsillä tekemisen ilo”. Kiviä voi toki ostaakin, mutta Kauppinen omaan mieleen on kaikista eniten itse löytämän kiven työstäminen kauniiksi koriste-esi-

Kiviharrastaja Pirkko Torna esitteli hiontataitojaan messuvälillä. ”Tämä on edelleenkin ihan harrastelua”, Torna sanoi. Maailikon silmäin ei siltä näyttänyt.

neeksi asti.

Kauppinen arvion mukaan kiviharrastus on ”Suomen halvinta hupia”.

– Kivikerhoihin ympäri maata pääsee hiontaa kokeilemaan maksutta. Maksut ainakin meidän yhdistyksessä ovat kovin maltillisia. Tämä on harrastus, jossa oikeasti selviää pienillä rahoilla.

Kivilajivaihtoehdot eivät aivan heti kesken loppu. Pelkästään Suomessa on noin 100 kuruhiin sopivaa kivilajia, myös jalokivisiä.

Kiviharrastaja, yhdistyksen aktiivi **Pirkko Torna** hioo kiveä valvojen silmäparien alla. Messuvieraiden uteliaat katseet eivät häiritse rutiinoitunutta tekijää.

– Koruja alkaa olla jo kaikki nur-

kat täynnä, hän sanoo ja alleviivaa olevansa pelkkä harrastelija. Kiven työstäminen näyttää maailikon silmään kaikelta muulta kuin harrastelulta.

Tornan mielestä harrastuksen paras puoli on se, että työstön aikana omat ja maailman murheet unohtuvat.

– Jos keskittyminen herpaantuu hetkeksikään, pieleen menee.

– Missään muussa harrastuksessa kolme tuntia ei mene niin nopeasti kuin tässä, sanoo viistehiontaa perehtynyt, pitkän linjan kiviharrastaja, terveyssivistä ”kannattajajäseneksi” siirtynyt **Timo Jokinen** lisä.

● Kivimessut Lahden Jokimaan ravikeskuksessa sunnuntaina kello 10–16.

ERNO LAISI